

dele køberetter og tegningsretter omfattet af ordningen.

Forslagsstillerne ønsker at styrke driften af de eksisterende virksomheder og at øge incitamentet til at etablere nye virksomheder. Her er medarbejderaktieordninger velegnede instrumenter til øget medindflydelse, medansvar og interesse for virksomhedens drift hos medarbejderne. Det er jeg ganske enig i. Jeg mener bare, at de eksisterende muligheder for medarbejderaktieordninger er fuldt tilstrækkelige.

Forslagsstillerne anfører, at der er et påtrængende behov for at få taget hul på en reel lempelse af beskatningsreglerne for aktiekøberetter og tegningsretter, og at den aktieaflønningsordning, der blev indført med vedtagelsen af lov nr. 1286 af 20. december 2000, ikke i noget næneværdigt omfang vil bidrage til at løse nystartede virksomheders problemer med at rekruttere og fastholde dygtige medarbejdere.

Som argument herfor anføres det, at VækstFond-ordningen er tung og bureaukratisk, og at den formentlig kun vil blive anvendt af ganske få virksomheder.

Det er interessante argumenter. I forhold til forslagsstillernes model, hvor skatten simpelt hen udskydes indtil det tidspunkt, hvor aktierne sælges, er det klart, at VækstFond-ordningen tar kampen om, hvilken ordning der er mindst bureaukratisk. Men det er en ulige kamp. Skattefrihed eller skatteudskydelse vil altid være den enkleste løsning.

Og med hensyn til argumentet om, at VækstFond-ordningen formentlig kun vil blive anvendt af ganske få virksomheder, så synes jeg, at man lige skal give ordningen en chance. Ordningen blev vedtaget for blot 4 måneder siden, og det virker, som om forslagsstillerne helst vil udråde VækstFond-ordningen som en fiasko, men det er altså lidt for tidligt at gøre det, hvilket forslagsstillerne måske også er klar over, jf. ordvalget »formentlig«.

Jeg mener altså, at de eksisterende ordninger er fuldt tilstrækkelige. Og her tænker jeg også på den eksisterende ordning i ligningslovens § 7 a, hvor medarbejderne kan tildeles tegningsretter og køberetter, hvor beskatningen først sker ved medarbejdernes afståelse af aktierne.

Hovedbetingelserne er, at værdien af retterne ikke overstiger 10 pct. af den ansattes løn, at aktierne båndlægges i 5 år, samt at tildeling er et led i en generel medarbejderaktieordning i virksomheden.

Det er da også bemærkelsesværdigt, at forslagsstillerne foreslår, at virksomhedens tildeling af køberetter og tegningsretter skal foretages som led i virksomhedens generelle personalepolitik for alle virksomhedens medarbejdere, samt at der fastsættes en øvre grænse for virksomhedens udnyttelse af ordningen.

Sat på spidsen kan forslaget dermed nemt blive en ny variant af ligningslovens § 7 a. Det mener jeg egentlig ikke, der er brug for.

Der er altså ikke behov for endnu en ordning og da slet ikke en ordning som den foreslåede, der for mig at se er lige så problematisk som de tidligere beslutningsforslag. Problemerne redegjorde den tidligere skatteminister for under behandlingerne af de tidligere forslag, men jeg skal kort opsummere.

For det første er det et spørgsmål, om det er rimeligt, at medarbejderaktieordninger skal have en særlig skattemæssig begunstiggelse ved, at løngodet til sin tid beskattes som aktieindkomst. Mit svar er nej. Der er tale om løn, som skal beskattes som løn.

For det andet vil forslaget betyde, at visse grupper bliver lempeligere beskattet end andre, blot fordi de får udbetalt deres løn i andet end kontanter. Det vil få andre grupper til at kræve, at også deres personalegoder på samme måde beskattes lempeligere end som personlig indkomst. Det kan betyde en ond cirkel, hvor løn omklassificeres til aktieavance, og hvor begreberne sammenblandes på en uheldig måde.

For det tredje har en ændring fra løn til aktieindkomst betydning i relation til udlandet. Der er nemlig stor forskel på, om indkomsten er løn eller aktieavance. Løn er omfattet af den begrænsede skattepligt i Danmark, medens aktieavance ikke er det. I visse tilfælde vil en ændring af løn til aktieindkomst betyde, at Danmark reelt fraskriver sig beskatning.

Endelig har medarbejderen mulighed for at udskyde beskatning ved succession i realiteten i det uendelige. Man kan derved reelt slippe helt for beskatning, ligesom styringen med beskatningstidspunktet mistes. Der kan ikke justeres på successionsreglerne, som er styret af EU's fusionsdirektiv.

Forslagsstillernes forslag om værneregler mod skatteundgåelse er tiltalende, men lader sig desværre ikke gennemføre fuldstændigt, og det er forkert, når forslagsstillerne anfører, at den tidligere skatteministers betænkeligheder om skatteundgåelse er overdramatiserede, da forslaget er af forholdsvis begrænset rækkevidde,